

บทบาทมหาวิทยาลัยกับการดูแลนักศึกษาที่พักหอพัก

ข่าวที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาสาวมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ก่อให้เกิดความตระหนักตกใจแก่นักศึกษาที่อาศัยในหอพักซึ่งเป็นของมหาวิทยาลัยและหอพักของเอกชน ที่ตั้งอยู่มากมาย เพราะหอพักของมหาวิทยาลัยไม่เพียงพอ เนื่องจากนักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยมีจำนวนมาก และสาเหตุสำคัญ คือ

1. นักศึกษาบางกลุ่มมีพื้นเพมาจากต่างจังหวัด
2. บ้านกับมหาวิทยาลัยอยู่ห่างกันมาก ต้องใช้เวลาในการเดินทาง

3. การอยู่หอพักของมหาวิทยาลัยหรือหอพักเอกชน นอกจากสะดวกในการเดินทางแล้ว ยังสะดวกในการทำกิจกรรมหลายอย่าง เช่น การใช้ห้องสมุด การรวมกลุ่มกับเพื่อนในการทำรายงาน หรือการตีพิมพ์หนังสือ รวมทั้งกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การกีฬา ดนตรี ฯลฯ เป็นต้น เพราะการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ไม่ใช่เข้าฟังการบรรยายของอาจารย์แต่เพียงอย่างเดียว

อย่างไรก็ดี การอาศัยหอพักไม่ว่าจะของมหาวิทยาลัยเอง หรือของเอกชนก็ตาม นอกจากเป็นประโยชน์แก่นักศึกษา เรื่องการเรียนการสอนแล้ว ปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมย่อมติดตามมาทั้งด้านดีและด้านร้าย อาจเกิดขึ้นได้ดังปรากฏเป็นข่าวอยู่เนืองๆ และสุดท้ายก็เป็นข่าวเรื่อง “โจรอนาจารย์นักศึกษา” ซึ่งเกิดขึ้นกับนักศึกษาสาวมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ซึ่งสถานศึกษามหาวิทยาลัยดังกล่าวระบุว่า เกิดการทำมิดมีร้ายกับนักศึกษาหญิงเช่นนี้จำนวนหลายรายมาแล้ว

เมื่อการกระทำมิดมีร้ายต่อนักศึกษาหญิงที่พักในหอพักดังกล่าว เป็นเรื่องที่ได้รับผิดชอบทั้งมหาวิทยาลัยและตำรวจจะต้องดำเนินการต่อไป แต่เรื่องที่เกี่ยวข้องระหว่างมหาวิทยาลัยกับนักศึกษาโดยรวม คือ ทุกมหาวิทยาลัยไม่ว่ามหาวิทยาลัยของรัฐหรือมหาวิทยาลัยเอกชนก็ตาม ซึ่ง

มีอยู่มากมายทั้งในกรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัด ก็มีปัญหาที่ต้องแก้หลายเรื่อง

กล่าวคือ การมีมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาเกิดขึ้นที่ใด จะติดตามมาด้วยการเกิดชุมชนรอบสถานศึกษา ไม่ว่าจะหอพักเอกชน ร้านอาหาร ร้านสะดวกซื้อ ร้านกาแฟ ร้านเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มากมาย กล่าวโดยรวมก็คือ เกิดกิจกรรมอีกหลายอย่างติดตามมา เป็นทั้งบวกและลบ เพราะลูกค้าส่วนใหญ่คือนักศึกษา จึงก่อให้เกิดปัญหาอันไม่พึงประสงค์ ซึ่งปรากฏว่าสถาบันการศึกษาชั้นดีบางแห่ง นักศึกษาซึ่งเป็นคนหนุ่มสาวต้องถูกออกจากสถาบันสืบเนื่องจากการเกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติด เป็นต้น

ฉะนั้นเพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าว ถ้าสถาบันการศึกษาจะนำแบบอย่างจากมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งที่ทำเนิกรมานานหลายปีแล้ว โดยประการแรกคือ การสร้างจิตสำนึกให้คณาจารย์เห็นว่านักศึกษาคือบุตรหลานของตน ประการที่สอง ร่วมมือกับฝ่ายบ้านเมือง ได้แก่ ตำรวจ ฝ่ายปกครอง หน่วยงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเยาวชน หน่วยงานที่ดูแลการเสพยาของมีนเมา องค์การบริหารส่วนตำบล ฯลฯ เป็นต้น โดยฝ่ายสถาบันการศึกษาเป็นผู้ริเริ่มดำเนินการเพื่อให้นักศึกษาของตนละเว้นการใช้บริการร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ในเรื่องการดูแลนักศึกษานั้น สถาบันการศึกษาควรเอาใจใส่เสมือนเป็นลูกหลาน เนื่องจากสังคมไทยต่างจากสังคมตะวันตก นักศึกษาในประเทศไทยที่เข้าเรียนระดับอุดมศึกษา ยังไม่มีความเป็นผู้ใหญ่พอและมาจากสังคมหลากหลาย การดูแลตัวเองไม่เหมือนนักศึกษาในตะวันตก ประกอบกับสภาพแวดล้อมที่ชักนำหรืออุ้มชูด้วยเหตุผลต่างๆ ถ้าผู้รับผิดชอบของสถาบันไม่เอาใจใส่โดยเห็นว่ารูเรไม่ไฉนแล้ว ปัญหาที่เลวร้ายอาจเกิดขึ้นกับนักศึกษาดังกล่าวที่สุดท้ายคือ “กว่าถั่วจะสุก งาก็ไหม้”

อย่างไรก็ดี มีสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งที่ร่วมกับหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลศิษย์ทั้งในเรื่องสภาพแวดล้อมที่ไม่สมควร เช่น เรื่องร้านเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำสำเร็จก่อนที่จะมีมาตรา 44 ประกาศใช้ และดูแลถึงหอพักเอกชนที่นักศึกษาไปพัก รวมทั้งเรื่องการใช้หมวกนิรภัยในการขับขี่รถจักรยานยนต์ และอื่นๆ ความสัมฤทธิ์ผลดังกล่าวเกิดขึ้นได้ก็ด้วยความร่วมมือกันอย่างจริงจังและจริงใจของผู้บริหารสถาบันกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ทำงานร่วมกันต่อเนื่องยาวนาน ผลสำเร็จจะเกิดขึ้น

แนวหน้า

Naew Na
Circulation: 900,000
Ad Rate: 900

Section: First Section/บทความ

วันที่: พุธที่ 1 ธันวาคม 2559

ปีที่: 37

ฉบับที่: 13008

หน้า: 2(ล่างซ้าย)

Col.Inch: 54.73

Ad Value: 49,257

PRValue (x3): 147,771

คลิป: ชาว-ดำ

คอลัมน์: รศ.ประพันธ์พงศ์ เวชชาชีวะ: บทบาทมหาวิทยาลัยกับการดูแลนักศึกษาที่พักหอพัก

ดังปรากฏให้เห็น คือ จังหวัดสมุทรปราการ โดยผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจ นายอำเภอบางพลี อบต. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเสพของมีนเมา ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อันเป็นสถาบันการศึกษาเอกแห่งเดียวที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้พระราชทานชื่อมหาวิทยาลัยและเสด็จทรงเปิดมหาวิทยาลัย และในวันนั้นพระองค์ทรงรับสั่งกับ ดร.อุเทน เตชะไพบูลย์ และศาสตราจารย์ ดร.เกษม สุวรรณกุล นายกสภามหาวิทยาลัย ว่า “ขอให้ทำมหาวิทยาลัยแห่งนี้ให้ดี”